

[Lis Starcke]

foreslået ændringer i den retning, som vi kom med forslag om.

At man kan få et godt samarbejde her i tinget, det synes jeg debatten i dag har vist. Jeg håber, at man i udvalget vil arbejde meget flittigt, og at man fra regeringens side vil lytte meget til de ændringsforslag, der måtte komme fra andre sider.

Foruden at det varer så længe, inden forslaget skal træde i kraft, er det også skuffende, at man har bevaret de statsgaranterede lån i stedet for at gå over til statslån, der er rente- og afdragsfrie i studietiden. Det foreslog vi, og vi vil arbejde for i udvalget, at det er noget sådant, man kan nå frem til.

Enkelte forbedringer er der med hensyn til stipendierne: at der ikke skal tages hensyn til ægtefælles indtjening, og at alderen er nedsat fra 23 til 22 år for uafhængighed af forældrenes indtægt. Men også vi mener, det er forkert, at det er den skattepligtige indtægt, man går ud fra. Det burde være bruttoindtægten, for det andet giver et helt forkert billede af, hvad der faktisk er af penge til at opretholde livet for. Alle de mange fradrag, man kan have i en familie, vil give et forkert billede.

Med hensyn til tilbagebetalingen af de statsgaranterede lån mener vi, at der sker et fremskridt ved, at tilbagebetalingen nu først skal begynde et år efter endt uddannelse. Vi kunne også godt tænke os, at den uddannelsessøgende skulle have opnået en vis indtjening, før tilbagebetalingen skulle begynde. Måske var der flere unge, der i det tilfælde turde tage lånet. Jeg kan også godt se, at der er sket et fremskridt ved, at garantiperioden strækker sig over 15 år, imod at den før var 10 år. Alle de små fremskridt skal vi selvfølgelig også se på, men vi håber, der vil kunne ske en væsentlig forbedring ved udvalgsarbejdet.

Noget forbedrede støttevilkår ser det ud til at forslaget indebærer, idet man går fra de 18.000 kr. op til 22.500 kr. i alderen fra 18 til 21 år, og over de 22 år op til 25.000 kr. Men det modvirkes jo af, at man ikke samtidig kan få bistandshjælp i sommerferien. Det har andre allerede været inde på.

Retsforbundet vil medvirke i udvalget. Vi har stor interesse for at få en virkelig reform, og vi mener også, at det er muligt, men vi mener, at regeringen må være meget elastisk.

Steen Folke (VS):

Da SV-regeringen blev dannet, var et led i regeringsaftalen en udskydelse af den planlagte forbedring af uddannelsesstøtten til august 1980. Nu kommer så den længe ventede og stærkt opreklamerede reform omsider som et lovforslag, og så viser det sig, at den ikke blot er ganske utilstrækkelig – andet havde vi ikke ventet – nej, den er faktisk værre end ingenting. Nu er jeg godt klar over, at dette kun er første fase af den såkaldte reform, men med det almindeligt rådende økonomisk-politiske klima og den velsignede SV-regering vil man nok gøre klogt i ikke at tage nogen glæder på forskud.

Efter dette forslag skal der bruges 250 mill. kr. mere til SU. Pengene går først og fremmest til at forhøje stipendiebeløbene til visse kategorier af studerende, især de udeboende og dem, der er i gang med kortvarige uddannelser. Men dermed er også alt positivt sagt, der kan siges om dette lovforslag.

Det mest fantastiske ved forslaget er, at det for en masse studerende vil indebære direkte forringelser. Det er måske ikke ligefrem det, der er brug for i en situation, hvor alle studerende er spændt meget hårdt for. De 18–21-årige får reduceret deres rådighedsbeløb en anelse. Mere alvorligt er det, at muligheden for bistandshjælp i sommerferien falder bort. Det rammer nogle tusinde uddannelsessøgende meget hårdt, og det er oven i købet nogle af dem, der i forvejen er værst stillet. Hertil kommer, at lånemulighederne for folk, der gennemfører en uddannelse med løn, bortfalder.

Men det er ikke blot de direkte forringelser, der gør dette lovforslag helt uacceptabelt. Den banklånsordning, som træskoregeringen indførte for at støtte finanskapitalens betrængte profitter, opretholdes uantastet. De såkaldte lempelser i forbindelse med tilbagebetalingen af lånene er oven i købet sådan indrettet, at bankerne også kan tjene en pæn ekstraskilling ved det.

Problemerne omkring støtten til voksenuddannelser løses ikke, men henlægges til et udvalgsarbejde. Det er ellers en sag, som socialdemokratiet har slået på tromme for, men foreløbig må vi konstatere, at det er blevet ved reklamebrølene.

Det samme gælder opretholdelsen af ungdomsydelsen, der, som alle ved, er både utilstrækkelig og uretfærdig. Også de 16–17-åriges problemer henlægges til et langsomme-